

ساحل زنان

طراحی منظر سواحل بر اساس روانشناسی زنان

مجید صالحی نیا
دکتری معماری
استادیار دانشکده
معماری و شهرسازی
دانشگاه هنر اصفهان

SALEHINIA@JUST.AC.IR

ساحل مخصوص زنان، مکانی است تفریجگاهی در امتداد ساحل دریا یا رودخانه درون و حاشیه شهری، به نحوی که زنان بتوانند با آزادی بیشتری از امکانات تفریحی، ورزشی و طبیعت محیط استفاده کنند. آزادی پوشش و تردد در این مکان‌ها مطابق با فرهنگ ایرانی، از جمله اهداف محوری است که در سالیان اخیر و در پی اقداماتی برای ایجاد پارک‌ها و فضاهای عمومی شهری مخصوص بانوان در کشور، مباحث و مسائلی را موجب شده است. طراحی فضا و مکان متأثر از خواسته‌ها و اعمال قدرت گروه‌های مختلف اجتماعی است. آیا این بدان معنا است که تفریجگاه ساحلی می‌تواند زنانه – مردانه باشد؟

در این نوشتار، جدا از مسئله بود یا نبود فضاهای عمومی مختص زنان و دوچنیتی شدن مکان، ابعاد منظرشناسانه و فضای متناسب حضور زنان، به ویژه در سواحل عمومی دریاها و رودخانه‌ها، مدنتر قرار می‌گیرد.

وازگان کلیدی : ساحل، زنان، فرهنگ، طراحی منظر.

الزامات طراحی منظر در تفریجگاه ساحلی زنان

• ویژگی‌های شخصیتی عام و مشترک زنان

ویژگی‌های شخصیتی عام و مشترک زنان که در طراحی منظر سواحل چه تفوح و تفريح آنان مؤثر است، عبارت است از :

- تمکن ز بالا
- توجه به لطفات
- توجه به ظرافت و جزیبات
- جزء‌نگر بودن
- نکته‌سنج بودن
- نظم و دقت بیشتر
- روح پاک و آگاهی از نیازهای گروه‌های مختلف اجتماعی
- آرامش
- شفافیت

برنامهریزی منظر در بهینه کردن این گونه‌فضاهای جاذبه‌مکان و احساس تعلق بانوان به آن را فرازیش خواهد داد. مهم‌ترین این برنامه‌ها به شرح ذیل است:

• ایجاد امنیت فیزیکی و روانی

امنیت یکی از کلیدی‌ترین مفاهیم روانی مؤثر در میزان حضور و مشارکت زنان در فضاهای عمومی شهری است. بالابردن شاخصه امنیت محیط سواحل برای حضور بانوان، با اقدامات منظری ذیل مقدور خواهد بود :

- بالابردن روشنایی معبّر و محوطه‌ها (جهت بالابردن ضریب امنیتی در شبها و فعال نمودن ساحل در شب).
- تأمین و دسترسی به حمل و نقل عمومی و همگانی تا ساعت‌قابل توجیهی از شب.

جنسيت و ساحل

زنان به علت مسئولیت‌های شغلی کمتر، به مراتب در اماكن و فضاهای عمومی شهری مثل سواحل دریا و رودخانه، پارک‌ها و فضاهای عمومی شهری، بیشتر حضور داشته و از آنها استفاده می‌کنند. همچنین زنان از جهت «نوع فعالیت» و «الگوهای رفتاری»، تفاوت‌های قابل توجهی با مردان دارند (اذانی و خیراندیش، ۱۳۸۸). مسئله جداسازی جنسیتی در فضاهای عمومی به صورت عام و تفریجگاه‌های ساحلی به صورت خاص، با دیدگاه‌های موافق و مخالف روبرو است؛ برخی جداسازی را توهین به شان و شخصیت زنان می‌دانند ولی برخی دیگر این امر را با توجه به محدودیت‌های شرعی، عرفی و قانونی برای ورزش و تفريح زنان در برخی کشورها (مثل ایران و کشورهای عربی)، این دیدگاه را متفق و دارای کارکرد اجتماعی می‌دانند. همچنین بعضی از دیدگاه‌های موافق، حضور زنان در فضاهای همگانی را باعث حرم‌آفرینی در آن مکان‌ها می‌دانند (زنجان‌زاده، ۱۳۸۰). در کشورهای غربی و برخی کشورهای آسیایی و آفریقایی، به غیر از کاربری‌هایی مثل کلوب‌ها و مراکز ویژه زنان، ضرورت شکل‌گیری فضاهای عمومی تفریحی اختصاصی، مانند ساحل زنان، احساس نشده است (طهماسبی، ۱۳۸۷). یکی از دلایل پژوهشی برای ایجاد فضاهای روباز عمومی مخصوص بانوان در کشور ایران، جلوگیری از پوکی استخوان، استفاده از نور آفتاب، ورزش و ایجاد امنیت برای دختران جوان است (طبیسی و همکاران، ۱۳۸۸).

از این روز، ایجاد منظر و فضاسازی در سواحل، قبل از آنکه به جنسیت وابسته باشد، از «فرهنگ» و «زیست بوم» آن جامعه تأثیر می‌پذیرد.

۱: ایجاد منظر در سواحل، قبل از آنکه به جنسیت وابسته باشد، از «فرهنگ» و «زیست بوم» آن جامعه تأثیر می‌پذیرد. ساحل دز، دزفول، عکس: علی عاشوری، ۱۳۸۹

- **ویژگی‌های کالبدی و منظری**
 - طراحی منظر تفرجگاه ساحل زنان، متناسب با شخصیت عام و عالیق بانوان، از دیگر مؤلفه‌های مؤثر در تطابق زنان با محیط ساحل است:
 - مکان‌بایی ساحل مختص زنان در حوزه اشراف کم یا بدون اشراف شهر، به ویژه از این‌بینه بلندمرتبه اطراف.
 - استوارشدن حوزه ساحلی با موانع و مظاهر طبیعی (صخره، کوه، جنگل، اختلاف ارتفاع و ...)
 - شلوغ‌بودن فضا (تراکم پایین جمعیتی)
 - هویت‌بخشی فضا (با نسبت تدبیس‌ها، عالائم، مبلمان و نشانه‌های ویژه زنان)
 - میدان دید خوب و کافی در کلیت فضا
 - کیفیت بالای فضای سیز و جرم‌خیزبودن آنها
 - به کارگیری معمار و شهرساز زن در طراحی فضا و مبلمان و اجزا
 - ایجاد احساس امنیت و راحتی
 - استفاده از رنگ‌های گرم و روشن به جای رنگ‌های سرد و تیره
 - مطلوبیت مناظر طبیعی و فضای سیز، آب و انعکاس نور در آن
 - امکان تردد در شن‌های نرم ساحل با پای برخene
 - ایجاد محیط شنا با خدمات و تأسیسات جانی (ساحل سلامت)
 - نظام حاکم در محیط
 - نرمی فرم و شکل ابینه، معابر، اجزاء، عناصر و مبلمان.
 - پرداختن به طراحی جزیبات کلیه اجزا و عناصر منظر محیط
 - ایجاد سکوهایی برای تماشای غروب یا طلوع خورشید در افق دریا (یا رودخانه)
 - شفافیت در شکل‌گیری هندسی معابر و جانمایی خدمات
 - استفاده از کارکنان زن در کلیه امور نگهداری و مدیریت ساحل (برای فرهنگ کشورهای دارای قانون حجاب)
- مراقبت از پارکینگ‌های عمومی و طبقاتی و اختصاص حوزه‌های امن و در دسترس و بخش روشن آن به بانوان.
- استفاده از پرچین‌های کوتاه در جداسازی محوطه‌ها و فضاهای (تعریف جداره مناسب).
- استفاده از موانع طبیعی و مصنوع برای ایجاد محرومیت دید از پیرامون به محیط (صخره‌های طبیعی بین ساحل و بافت شهری، فضای سیز مترکم و ...).
- کمرنگ‌تکردن فضاهای دنج و غیر قابل دید (غیر قابل دفاع و کنترل).
- کنترل و محدودیت استفاده از ابزار ضبط محیط در مکان‌های خاص ساحل و فرهنگ‌های خاص (مثل ایران و کشورهای عربی) مانند دوربین عکاسی، فیلمبرداری، تلقن همراه و
- بازبودن میدان‌های دید در کلیت فضا و حذف نقاط کور.

• خدمات حمل و نقل و رفاهی جانی

- دسترسی و خیال آسوده از ارتباط راحت با مکان قرارگیری سواحل وجود خدمات رفاهی جانی در تفرجگاه ساحلی از جمله داغده‌های زنان است که اقدامات ذیل، می‌تواند موج احساس امنیت و آرامش برای آنان شود :
- وسائل حمل و نقل عمومی و همگانی و کافی‌بودن آنها تا ساعات مناسبی از شب.
- امکانات مراقبت و نگهداری مناسب از کودکان و سالمندان و همچنین امکانات موجود برای تفریح این قشر همراه زنان.
- کفسازی مناسب برای عبور کالاسکه کودک.
- ابزار ورزشی و مبلمان همراه با تناسبات فیزیکی زنان.
- وجود مسیر دوچرخه‌رانی و پیست آن.
- وجود استخر روباز شنا با امکان آفتاب‌گیری.

جمع‌بندی

در تفرجگاه‌های ساحلی ارتباط رفتاری بین تفرجگاه‌کان و دریا، نقطه عطف رویکرد منظر است. اگر بر این موضوع، مؤلفه مؤثر جنسیت نیز افزوده شود، آنکه این ارتباط، هویت خاص‌تری پیدا خواهد کرد. تأمین دید مطلوب و ایجاد محرومیت، ایجاد احساس امنیت، پرداختن به جزیبات بیشتر در طراحی منظر ساحل، توجه خاص به مقوله رنگ، توجه به ابعاد فرهنگی و اجتماعی جامعه، انعکاس ابعاد شخصیتی و حس مکان مشترک عام زنان در ایجاد چشم‌اندازها و عناصر و اجزای مکان‌های ساحلی، لطافت و نرمی فرم و اشکال سازنده منظر، استفاده از رنگ‌های روشن و گرم در مصالح و نشانه‌ها و مواردی از این‌گونه، از ملاحظات عمدۀ در ایجاد تفرجگاه ساحلی با رویکرد جنسیتی زنان است.

بی‌نوشت

- ۱- رنگ‌های سرد و تیره، احساس ترس از فضا را در زنان ایجاد می‌کند و فشار خون و آرامش آنها را آگاهی می‌دهد و در آنها ایجاد تهییج می‌کند (سید‌صدر، ۱۳۸۰).

منابع

- اذانی، مهری و خیراندیش، فروغ (۱۳۸۸) معماری و شهرسازی از منظر روانشناصی و جامعه‌شناسی زنان، همایش معماری و زن، نشر سیویلیکا (مرجع دانش)، تهران.
- اعتماد، گفتی (۱۳۸۸) فضای عمومی شهری و زنان، سایت انجمن جامعه‌شناسی ایران : www.isa.org.ir
- افسارنیا اعظم، دارستانی فرهانی اعظم (۱۳۸۸) فضاهای شهری مناسب زنان، همایش معماری و زن، نشر سیویلیکا (مرجع دانش)، تهران.
- زنجانی‌زاده، هما (۱۳۸۰) بررسی وضعیت زنان و امنیت شهری و عوامل تاثیرگذار بر کاهش امنیت زنان، تهران.
- سید صدر، سید ابوالقاسم (۱۳۸۰) معماری، رنگ، انسان، نشر طرح، تهران.
- شیرازی‌زاده آیناز و رحیمیان، مسعود (۱۳۸۸) نقش زنان، از معماری تا شهرسازی شهرهای دیروز، امروز و فردا، همایش معماری و زن، نشر سیویلیکا (مرجع دانش)، تهران.
- طبسی، ایمان؛ طبسی، کیانا و رضویان سیدصادق (۱۳۸۸) تکاه پاک و معماری پاک، همایش معماری و زن، نشر سیویلیکا (مرجع دانش)، تهران.
- طهماسبی، سهیلا (۱۳۸۷) زنان از حضور تا مشارکت، روزنامه ایشترنی سرمایه، شماره ۹۴۹.
- مؤسسۀ جهاد تحقیقات آب و ابریزی (۱۳۸۳) مطالعه و طراحی پلاز ساحلی بانوان بوشهر، بندر بوشهر.

- www.women'srecreational site.com
- www.3dwingallery.com.
- www.aco.tehran.ir
- www.sawadee.com

